

— han er en gammel Mand, højt oppe i 70'erne — er bleven en fattig Mand, indgav han Andragende til Regering og Rigsdag om at maatte faa erstattet det Tab, han havde lidt. Dette Andragende er tidligere blevet nægtet. Imidlertid har Sagen været underkastet en Kendelse af Ingeniørforeningens Voldgiftskommission, og denne Kendelse gik ud paa, at der tilkom ham som hans Ret et yderligere Tilskud af 2,400 Kr. Disse 2,400 Kr. tilkom ham, fordi der var truffet andre Bestemmelser med Hensyn til Arbejdets Udførelse, altsaa paa Grund af virkelig ny Bestemmelser, som vare truffet, efter at han havde overtaget Entreprisen, men ud over det erklærer Ingeniørforeningens Voldgiftskommission, at Billighed taler for, at der ydes ham en yderligere Erstatning af 7,150 Kr., og disse 7,150 Kr. skulde ydes ham som Erstatning for, at Arbejdet ved Statsbanestyrelsens Beslutning var blevet standset i 11 Maaneder som Følge af Dæmningsens Sænkning.

Finansudvalgets Stilling til denne Sag er følgende. Vi sige, at naar en Entreprenør overtager et saadant Arbejde som at lægge en Dæmning over en Eng, maa han gøre sig klart, at han løber den Risiko, at Engen synker, og Arbejdet altsaa bliver større og vanskeligere, og at der ogsaa kan være Tale om, at det maa standses en Tid. Og i det Tilbud, Entreprenøren gør, vil han tage Hensyn til en saadan Risiko. Man kan da ogsaa være overbevist om, at der i hans Tilbud vil være, hvad jeg vilde kalde en Risikopræmie derfor. Det har der ganske utvivlsomt ogsaa været i Lauritz Petersens Overslag. Om nogen Ret til Erstatning kan der derfor ikke være Tale. Der kan ikke være Tale om, at han med sit Tilbud i Haanden eller med den Ordre, som Statsbanerne har givet ham om at standse Arbejdet i 11 Maaneder, kan faa nogen Domstol til at tildømme sig noget som helst. Det ønsker Finansudvalget stærkt at understrege, og det ønske vi ogsaa at understrege ved det Forslag, vi nu stille. Vi stille nemlig et Forslag om, at der ydes ham nogen Erstatning, men vi ville ikke gaa til at yde ham det fulde Beløb af, hvad Standningen i de 11 Maaneder er vurderet til, idet vi nemlig ønske at understrege, at han ingen Ret har, men naar vi gøre det, handle vi saaledes, som en velstillet, stor Bygherre formentlig vilde handle. Naar han havde arrangeret sig med en Entreprenør, og det viste sig ved Udgravning af Grund eller paa anden

Maade, at Entreprenøren havde forregnet sig, saaledes at han led et Tab, der blev afgørende for hele hans Stilling, saa antager jeg, at han vilde sige til Entreprenøren: du har ikke Ret til at faa mere, end der staar i Kontrakten, men paa den anden Side har jeg Fordel af, at det Uheld faldt paa din Kappe, og da jeg ikke ønsker, at der skal tilføjes dig mere ondt i den Anledning, end rimeligt er, er jeg villig til at erstatte dig en Del af det Tab, du lider! I Henhold hertil og altsaa som et Tilskud, vi give af fri Villie til Entreprenøren, fordi han i øvrigt har udført Arbejdet godt, og fordi han nu er naaet den Alder, da han maa træde ud af Virksomhed, og fordi han netop ved denne Entreprisen er bleven en fattig Mand, foreslaa vi, at der af de 7,150 Kr., som Ingeniørforeningen mente, at Billighed talte for, at han skulde have, ydes ham 2,600 Kr. Han faar saaledes 2,400 Kr. plus 2,600 Kr., i alt 5,000 Kr. Hele Udvalget er enigt herom.

Under Finansministeriet, i Betænkningen, Tillæg B., Pag. 1825,³ findes der en Skrivelse angaaende Rentefrihed for et Laan til Aarhus Museum. Dette Laan andrager 15,000 Kr. og er ydet Museet i Finansaaret 1879—80. Det blev den Gang ydet med 5 Aars Rentefrihed, det er nu 25 Aar siden. Da de 5 Aar vare udløbne, søgte man om andre 5 Aars Rentefrihed og fik det, og saaledes er man vedbleven dermed, endtil man nu 25 Aar derefter atter kommer og søger om 5 Aars Rentefrihed. Denne Skrivelse er Udvalget standset ved af 2 Grunde, dels fordi Aarhus Museum anfører et Argument for, at vi skulle bevilge yderligere Rentefrihed, som jeg anser for et meget slet Argument, nemlig det, at Aarhus Amtsraad har unddraget Aarhus Museum dets Tilskud. Det forekommer mig ikke at være nogen Anbefaling for, at Staten yderligere skal støtte det, at de kommunale Institutioner drage deres Tilskud ind. Det er dog rimeligt, at naar Staten foruden een Gang at have ydet et saadant Laan, vedblivende skal støtte en Institution som Aarhusmuseet, maa det ogsaa forlanges, at de kommunale Institutioner yde en passende Støtte og navnlig vedblive at yde den Støtte, de en Gang have tilsagt. At motivere Rentefrihed ved at sige: Vi kunne ikke betale de 600 Kr. aarlig, vi skulle betale i Rente — fordi Aarhus Amtsraad ikke vil blive ved at yde sit Tilskud, synes jeg er en meget slet Motivering.

Den anden Grund, som gør, at vi ere